

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 53/05
10.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene "BB", čiji je punomoćnik BV, radi naknade za koristan predlog, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kraljevu P. 2/02 od 22.10.2004. godine, u sednici održanoj 10.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA žalba tužene i POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Kraljevu P. 2/02 od 22.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kraljevu P. 2/02 od 22.10.2004. godine obavezana je tužena da tužiocu isplati na ime naknade 325.357,50 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 17.5.2004. godine do isplate i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka od 62.506,00 dinara.

Protiv navedene presude tužena je blagovremeno izjavila žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 365. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77... "Službeni list SRJ" br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da žalba nije osnovana.

U postupku nisu učinjene bitne povrede iz člana 354. stav 2. Zakona o parničnom postupku, na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema činjeničnom stanju na kome je zasnovana pobijana odluka tužilac je od 1958. godine radio kod tužene kao referent nabavke vatrostalne proizvodnje. Do 1981. godine tužena je za izradu vešalica koristila lim dimenzija 2 mm, kvaliteta Č- 4578 ili Č- 4970. Tužilac je predložio da tužena za izradu vešalica koristi lim debljine 1, 5 mm i jeftiniji lim kvaliteta Č- 4580 i Č- 4572, koji je tužena prihvatila. O predlogu tužioca od 31.12.1998. godine za rešenje tehničkog problema tužena nije odlučila. Korišćenjem predloga tužioca tužena je u 1998. godini kupovinom 11.076 kg. lima, koji je koristila isključivo za izradu __, uštedela po osnovu kvaliteta lima 2.602.860,00 dinara, a po osnovu dimenzija lima 650.715,00 dinara, što ukupno iznosi 3.253.575,00 dinara.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je utvrđeno da je tužena obavezna da tužiocu isplati naknadu za koristan predlog.

Predlog tužioca za izmenu debljine i materijala za izradu vešalica predstavlja koristan predlog u smislu člana 5. Pravilnika tužene o inovacijama od 1992. godine. Prema toj odredbi korisnim predlogom smatra se svako dostignuće zaposlenog koje doprinosi povećanju produktivnosti u radu i povećanju dobiti preduzeća. Na osnovu člana 19. stav 3. i člana 18. stav 2. tog Pravilnika tužilac, kao autor korisnog predloga, ima pravo na naknadu za period od jedne godine primene predloga, srazmerno njegovom doprinosu u ostvarenju dobiti.

Na osnovu nalaza i mišljenja veštaka mašinske struke GG od 12.5.2004. godine i iskaza koje je dao na ročištu za glavnu raspravu održanom 19.7.2004. godine tužilac je autor korisnog predloga. Zbog toga se ne mogu smatrati osnovanim žalbeni navodi tužene da se ne radi o korisnom predlogu zato što je tužilac samo preneo poznata tehnička iskustva iz drugih preduzeća sa kojima je po prirodi svoga posla stupao u kontakt i što su njegovi redovni radni zadaci kao referenta za nabavku vatrostalnog materijala i rukovodioca nabavne službe bili predlaganje materijala.

Tužena je na osnovu člana 219. Zakona o parničnom postupku bila obavezna da iznese činjenice i predloži dokaze kojima pobija navode i dokaze tužioca. Na osnovu dokumentacije tužene - kartica materijala, prijemnica i narudžbenice utvrđena je ukupna količina lima koju je tužena kupila u 1998. godini. U postupku koji je predhodio donošenju pobijane odluke, kao ni u žalbi, tužena nije navela dokaze za žalbene navode da deo kupljenog lima nije utrošen za izradu vešalica, pa se ne mogu smatrati osnovanim žalbeni navodi o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.

Prema članu 19. stav 2. Pravilnika tužene o inovacijama autorima korisnog predloga pripada naknada za period od jedne godine primene predloga. Tom odredbom nije određeno vreme od kada se može koristiti, već

vreme u kome se može koristiti, naknada za koristan predlog. Zbog toga nisu osnovani ni žalbeni navodi o zastarelosti potraživanja tužioca zato što se njegov predlog koristi od 1981. godine, a naknadu je tražio za 1998. godinu.

Tužena je u celini izgubila parnicu, pa je na osnovu člana 154. stav 1. Zakona o parničnom postupku obavezna da tužiocu nadoknadi troškove postupka. Tužiocu su dosuđeni troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice, a na osnovu člana 155. tog zakona, pa nisu osnovani ni žalbeni navodi u delu kojim je osporena odluka o troškovima postupka.

Na osnovu člana 368. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

MZ